

Sygn. akt VIII U 350/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 08 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu,

przy udziale zainteresowanej A. L. (1),

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 29 grudnia 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. L. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) H. K., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 14 lipca 2014 roku,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

(-) SSR del. M. K.

Sygn. akt VIII U 350/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2014 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 , art. 38, ust. 1, oraz art. 6 ust. 1 pkt 1, art.8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 121) stwierdził, że A. L. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) H. K. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 14 lipca 2014r.

W uzasadnieniu ZUS zakwestionował ważność umowy o pracę pomiędzy A. L. (1) a H. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. K., a to ze względu na ustalone przez organ okoliczności, jak brak fizycznych dowodów świadczenia przez zainteresowaną pracy oraz zgłoszenia A. L. (1) przez płatnika składek po ustawowym terminie. ZUS zakwestionował również wysokość przyznanego zainteresowanej wynagrodzenia za pracę, zwłaszcza w stosunku do pozostałych pracowników. Powołując się na pozorność umowy o pracę, ZUS stwierdził, że A. L. (1) nie podlegała w tym czasie ubezpieczeniom społecznym jako pracownik. Podniósł, że spisanie spornej umowy o pracę i zgłoszenie zainteresowanej do ubezpieczeń społecznych nastąpiło z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł H. K. domagając się, jej zmiany poprzez stwierdzenie, iż A. L. (1) jako pracownik odwołującego - płatnika składek podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, począwszy od 14 lipca 2014 roku. Uzasadniając swoje stanowiska odwołujący podniósł, że A. L. (1), faktycznie podjęła pracę. Wysokość przyznanego jej wynagrodzenia uzasadniona była zakresem obowiązków, który odbiegał od zakresu obowiązków innych pracowników z uwagi na rangę i znaczenie powierzonego rodzaju pracy dla efektywności produkcyjnej zakładu. O zakresie obowiązków obciążających zainteresowaną świadczy okoliczność, że w czasie jej niezdolności do pracy, powierzone obowiązki przejęli pozostali pracownicy, a nie jeden pracownik. Odwołujący ponadto podniósł, że uchybienie w zakresie obowiązku terminowego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, nastąpiło na skutek przeoczenia spowodowanego trudnościami kadrowymi w firmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) H. K.. Przedmiotem działalności firmy jest produkcja, sprzedaż prefabrykatów betonowych. /dowód: zeznania odwołującego k 134/

W dniu 14 lipca 2014 r, H. K. zawarł z A. L. (1) umowę o pracę. Do obowiązków zainteresowanej należała obsługa klienta biznesowego. Już na początku 2014 r, odwołujący zaczął zastanawiać się nad zatrudnieniem nowego pracownika, gdyż firma zaczęła wprowadzać na rynek nowe produkty oferowane przez innych producentów, planowano także poszerzenie oferty o elementy do ogrodu. W związku z planowanym poszerzeniem oferty zachodziła konieczność zatrudnienia nowego pracownika, gdyż K. K. (1), która do tej pory zajmowała się marketingiem, nie byłaby w stanie pogodzić nowych obowiązków z dotychczasowymi. Ponadto zatrudnienie nowego pracownika odciążyć miało H. K., który przygotowywał oferty dla klientów. /dowód: zeznania odwołującego k 134/

Pierwsze rozmowy na temat zatrudnienia z A. L. (1), H. K. prowadził dwa, trzy miesiące przed podpisaniem umowy o pracę. Od A. L. (2) dowiedział się, że zainteresowana poszukuje pracy. /dowód: zeznania odwołującego k 134/

Zainteresowana poszukiwała pracy, gdyż jej dotychczasowy pracodawca L. T. Sp. zo.o, miał problemy finansowe i z opóźnieniem wypłacał wynagrodzenie. /dowód: zeznania zainteresowanej j 135/

Umówione i rzeczywiście wypłacane wynagrodzenie za pracę wyniosło 4.200 zł, a jego wysokość uzasadniona była zakresem obowiązków A. L. (1). /dowód: zeznania odwołującego k 134, umowa o pracę w aktach ZUS, zeznania zainteresowanej k 136/

A. L. (1) ukończyła Wyższą Szkołę (...) w P. o kierunku Finanse i (...). Przed zatrudnieniem u odwołującego pracowała na stanowiskach pracownika biurowego, zajmował się obsługą klientów, pomagała księgowej, a od 2008 r zajmowała stanowisko koordynatora ds. obsługi pasażerskiej z zakresem obowiązków lidera L. w (...)/akta ZUS/

W 2014 roku odwołujący zatrudnił razem z A. L. (1) jedenastu pracowników: A. B. – operatora wibroprasy, J. F. – elektryka, J. G. – kierowcę, R. T.- mechanika, M. L.- pracownika budowlanego, K. S. – pracownika budowlanego, J. K. – ślusarza, R. K. – specjalistę ds. administracji księgowości, K. K. (1)- specjalistę ds. marketingu i zaopatrzenia,

A. L. (2)- specjalistę ds. sprzedaży i A. L. (1) – doradcę klienta biznesowego. /dowód: zestawienie k 27, zeznania odwołującego k 134/

Wynagrodzenie pracowników biurowych w 2014 r kształtowało się następująco: K. K. (1) otrzymywała 2.800 zł brutto, A. L. (2) 4.200 zł brutto, R. K. 2.900 zł brutto. /lista płac k 28/

Do wykonywania pracy A. L. (1) przystąpiła w dniu 14 lipca 2014 roku. Pracę świadczyła w siedzibie firmy. Jej godziny pracy były zróżnicowane gdyż pozostawała w tym okresie w zatrudnieniu w firmie: (...)

Zainteresowana głównie świadczyła pracę na pierwszej zmianie tj w godzinach 6-14, 7-15, ale zdarzało się, że przychodziła do pracy także po południu. /dowód: zeznania odwołującego k 134, zeznania zainteresowanej k 135, zeznania świadka Ż. B. k 73, lista obecności, ewidencja czasu pracy L. T. Sp zo.o.k 63/

Pracę wykonywała każdego dnia, z wyjątkiem okresu urlopu wypoczynkowego z którego korzystała w dniach 04.08-14.08. 2014r. /dowód: zeznania odwołującego k 134, zeznania zainteresowanej k 135/

A. L. (1) w pierwszej kolejności musiała zapoznać się z procesem produkcji firmy tj z produktami oferowanymi przez pracodawcę, następnie pracowała w dziale sprzedaży, obierała telefony klientów, obsługiwała klientów, wystawiała dowody dostaw, faktury. Wymienione czynności wykonywała w pierwszym tygodniu zatrudnienia. Następnie w dziale marketingu analizowała zapytania klientów, udzielała na nie odpowiedzi, analizowała oferty pod kątem złożonych zamówień, wybierała oferty na które klienci nie reagowali i kontaktowała się z klientami. Przygotowywała także oferty, wykonywała prace biurowe. /dowód: zeznania odwołującego k 134, zeznania zainteresowanej k 135/

Zainteresowana przedstawiła ofertę robót brukarskich M. W., który spotkał się z nią w biurze odwołującego. W czasie rozmowy A. L. (1) przedstawiła szczegóły oferowanych robót. M. W. ocenił zainteresowaną jako pracownika kompetentnego. /dowód: zeznania świadka M. W. k 72/

A. L. (1) przedstawiała ofertę także D. B., który w związku z planowanym zakupem działki pod bazę i parking miał zamiar wybrukować duży teren. D. B. dwu, trzykrotnie w odstępach tygodniowych spotkał się z zainteresowaną w biurze i uzgadniali szczegóły inwestycji. /dowód: zeznania świadka D. B. k 73/

Również J. W. zainteresowany wybrukowaniem bazy transportowej dwu trzy krotnie spotkał się z zainteresowaną w biurze dopytując o szczegóły oferty. /dowód: zeznania świadka J. W. k 104/

A. L. (1) pod koniec miesiąca składała raporty z czynności które wykonała. /dowód: raporty k 44-48/

W okresie lipiec, sierpień 2014 r nastąpił wzrost sprzedaży w firmie o 60 % w stosunku do tego samego okresu w roku 2013. /dowód: zeznania odwołującego k 134, zestawienie k 116/

Od 01 września 2014 roku A. L. (1) przebywała na L4 w związku z komplikacjami, które pojawiły się w czasie ciąży. /dowód: zeznania zainteresowanej k 136/

H. K. nie zdecydował się na zatrudnienia pracownika w zastępstwie A. L. (1), ponieważ był przekonany, że wróci do pracy, a jej problemy zdrowotne mają charakter przejściowy. Obowiązki zainteresowanej przejął Henry K.. /dowód: zeznania odwołującego k 134/

W dniu 17 kwietnia 2015 r A. L. (1) urodziła dziecko.

H. K. z tytułu zawarcia umowy o pracę zgłosił A. L. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z opóźnieniem, bowiem nie wykonywał tego osobiście, tylko zajmował się tym pracownik działu kadr. /dowód: zeznania odwołującego k 134/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom odwołującego, zainteresowanej, zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków, gdyż były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie potwierdzili fakt rzeczywistego świadczenia pracy przez zainteresowaną. Podkreślić należy, że świadkowie M. W., D. B., J. W., nie mieli interesu w składaniu zeznań korzystnych dla odwołującego i zainteresowanej, nie pozostają w zatrudnieniu u odwołującego, nie utrzymują z nim i z zainteresowaną kontaktów towarzyskich, nie pozostają z odwołującym w stałych kontaktach biznesowych. Świadkowie potwierdzili, że zainteresowana przedstawiła im ofertę robót brukarskich, uzgadniali z nią szczegóły planowanych inwestycji.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii i położnictwa zawnioskowanego na okoliczność ustalenia czy zainteresowana była zdolna do pracy w okresie od 05 sierpnia do 01 września 2014 r, gdyż zawnioskowany dowód nie miał znaczenia w sprawie. Umowa o pracę została zawarta z zainteresowaną w dniu 14 lipca i jej ewentualna niezdolność do pracy w okresie późniejszym nie ma żadnego wpływu na ocenę stosunku prawnego łączącego strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 121), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Art. 8 pkt 1 ustawy stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy. Jak stanowi art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Konstytutywne cechy stosunku pracy to: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 maja 2005r., sygn. akt III AUa 283/2005).

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy uznał, że umowa o pracę zawarta pomiędzy zainteresowaną a odwołującym jest nieważna i jako taka nie stanowi tytułu ubezpieczenia społecznego. Organ rentowy powołał się na podstawy nieważności określone w przepisach art. 83 § 1, art. 58 § 1 i 2 kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów jest nieważne. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu osoba, która zawarła umowę o pracę dla pozorów, a więc w sytuacji, gdy przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako

pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy (por. wyrok z dnia 4 lutego 2000 r., II UKN 362/99, OSNAPiUS 2001/13/ 449).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych przy jednoczesnej chęci wprowadzenia w błąd innych osób lub organów. W wyroku z dnia 23 czerwca 1986 r. I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywołało skutków prawnych. W odniesieniu do umowy o pracę oświadczenia te zawierają określone w art. 22 k.p. elementy umowy o pracę - zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia - natomiast ich pozorność polega na tym, że strony nie zamierzają osiągnąć skutków wynikających z umowy o pracę. Przy ich składaniu obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba figurująca jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r., II UK 321/04, OSNP 2006 r. nr 11-12, poz. 190).

Nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001 r., II UKN 258/00 OSNP 2002 r. nr 21, poz. 527). O ile zatem cywilnoprawna charakterystyka czynności prawnej pozornej wyczerpuje się we wskazaniu jej trzech koniecznych elementów, które muszą wystąpić łącznie: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, o tyle dla stwierdzenia pozorności umowy o pracę konieczne jest ponadto bezsporne ustalenie, że pracownik, który zawarł umowę o pracę faktycznie nie wykonywał obowiązków.

Przechodząc od powyższych rozważań na grunt rozpoznawanej sprawy należy podkreślić, iż postępowanie przeprowadzone przez Sąd w żadnym wypadku nie wykazało, że umowę o pracę zawarła przez A. L. (1) i H. K. można uznać za czynność prawną pozorną, bowiem praca przez A. L. (1) niewątpliwie była faktycznie świadczona i za otrzymaną pracę otrzymała ona wynagrodzenie. Praca była świadczona osobiście, w sposób ciągły w ustalonych godzinach, które nie kolidowały z godzinami pracy w L. T. Sp zo.o., Podkreślić należy efektywność pracy świadczonej przez zainteresowaną. Zatrudnienie A. L. (1) przyniosło odwołującemu wymierne efekty, albowiem po jej zatrudnieniu nastąpił wzrost sprzedaży o 60 % w stosunku do tego samego okresu w roku poprzedni. Odwołujący kontrolował pracę zainteresowanej, sprawdzał ofertę przez nią przygotowaną, wykonywała ona czynności przez niego zlecone i z nim uzgodnione. O rzeczywistym wykonywaniu pracy przez zainteresowaną świadczy także duża znajomość produktów oferowanych przez odwołującego. Zainteresowana precyzyjnie opisała przedmiot działalności H. K., wskazując szczegóły związane z konkretnymi zamówieniami. Fakt świadczenia pracy przez A. L. (1) został potwierdzony przez klientów, którzy opisali spotkania i rozmowy biznesowe z nią przeprowadzone.

Uchybienie odwołującego w zakresie terminu zgłoszenia zainteresowanej do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia, nie świadczy o pozorności umowy o pracę. Z zeznań odwołującego wynika bowiem, że odpowiedzialna za zgłoszenie A. L. (1) była kadrowa, nadto zatrudnienie zainteresowanej nastąpiło w okresie urlopowym, co usprawiedliwia uchybienie w tym zakresie.

Organ rentowy podniósł również, że umowa o pracę ubezpieczonej jest nieważna jako sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy - art. 58 § 1 i 2 kc.

Podkreślenia wymaga, że czynność prawna nie może jednocześnie zmierzać do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c.) oraz być dokonana dla pozorów (art. 83 § 1 k.c.). Jak to wyżej wskazano, jeżeli umowa była przez strony wykonywana, nie można mówić o jej pozorności. Brak stwierdzenia pozorności umowy o pracę nie wyklucza możliwości badania, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy nie zmierzało do obejścia prawa (wyrok Sądu Najwyższego z 18.03.2014r., II UK 374/13, Lex 1448332, z dnia 14.03.2001r., II UKN 258/00, OSNP 2002/21/527).

Zgodnie z art. 58 § 1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy.

W ocenie organu rentowego, umowa o pracę ubezpieczonej jest nieważna w rozumieniu powyższego przepisu, bowiem działanie ubezpieczonej i zainteresowanej było nakierowane na uzyskanie świadczeń ubezpieczeniowych.

Zdaniem Sądu, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie można podzielić zarzutu organu rentowego, przede wszystkim dlatego, że sam cel, jakim jest uzyskanie świadczeń ubezpieczeniowych nie jest naganny. Niewątpliwym jest, że w dacie zawierania umowy o pracę tj. w lipcu 2014r., ubezpieczona nie była w ciąży. W karcie ciąży odnotowano, że ostatnia miesiączka miała miejsce w dniu 22.07.2014r., Powyższe już na wstępie wyklucza jako jedyny cel zawarcia umowy o pracę chęć uzyskania przez wnioskodawczynię pracowniczego tytułu do ubezpieczeń i skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą. Natomiast okoliczność czy ubezpieczona planowała zajście w ciążę w tym czasie trwania umowy o pracę, w ocenie Sądu, jest obojętna dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy.

Czynność prawna jest sprzeczna z ustawą wówczas, gdy jej treść jest formalnie i materialnie niezgodna z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa. Natomiast czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z formalnego punktu widzenia nie sprzeciwia się ustawie, lecz w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez nią zakazane.

Sama chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako motywacja do podjęcia zatrudnienia nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, podobnie jak inne cele stawiane sobie przez osoby zawierające umowy o pracę, takie jak na przykład chęć uzyskania środków utrzymania. [wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9.02.2012r., I UK 265/11, lex 1169836]. W orzecznictwie podnosi się, że umowie o pracę nie naruszającej art. 22 k.p. nie można stawiać zarzutu zawarcia w celu obejścia prawa, nawet gdy jej cel dyktowany był wyłącznie chęcią uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Skorzystanie z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę. Może ono nawet być głównym motywem nawiązania stosunku pracy, zamiast wykonywania pracy na innych podstawach prawnych. [wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.08.2007r., II UK 25/07, lex 957402, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13.12.2007r, II UK 211/07, lex 863994, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29.02.2012r., III AUa 1785/11 lex 1136105].

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł również podstaw do uznania, że zawarcie umowy o pracę z ubezpieczoną było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Trudno bowiem uznać, że kobieta planująca zajście w ciążę i z tych przyczyn zawierająca dodatkową umowę o pracę, którą faktycznie wykonuje naruszała zasady współżycia społecznego.

Przeprowadzone postępowanie w pełni pozwala na stwierdzenie, że A. L. (1) faktycznie przez półtora miesiąca świadczyła pracę, zamierzała ją świadczyć w dłuższym okresie, nie mogła przecież przewidzieć kiedy zajdzie w ciążę i że w czasie ciąży wystąpią komplikacje uniemożliwiające jej wykonywanie pracy.

Nie jest zasadny zarzut organu rentowego niewspółmiernie wysokiego wynagrodzenia. Wynagrodzenie przyznane zainteresowanej uzasadnione było zakresem jej obowiązków, wykształceniem i przebiegiem dotychczasowego zatrudnienia. Nie odbiegało od wysokości wynagrodzenia innych pracowników biurowych. Z takim samym wynagrodzeniem zatrudniona była A. L. (2) na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 czerwca 2008r., w sprawie III AUa 536/08 (Lex nr 470351), zgodnie z którym krótkotrwale wykonywanie pracy, nawet ze stosunkowo wysokim wynagrodzeniem, nie może stanowić podstawy do uznania zawartej umowy o pracę za nieważną i prowadzić do uznania, że brak jest podstaw do objęcia pracownika ubezpieczeniem społecznym. W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu, wynagrodzenie zainteresowanej nie było zawyżone. Kwota 4.200 zł brutto dla pracownika zatrudnionego na stanowisku doradcy klienta biznesowego, którego podstawowym obowiązkiem jest pozyskiwanie nowych klientów i osiągnięcie stosunkowo wysokich zysków jest odpowiednie. Podkreślić jeszcze raz

należy, że po zatrudnieniu zainteresowanej nastąpił wzrost sprzedaży o 60 % w stosunku do roku 2014 r. Uzgodnione i faktycznie wypłacane wynagrodzenie odpowiadało wykształceniu zainteresowanej i jej doświadczeniu zawodowemu.

Reasumując: według oceny Sądu w dniu 14.07.2014r. doszło do zawarcia między zainteresowaną a odwołującym, umowy o pracę, która nie była czynnością nieważną, zatem może stanowić podstawę do objęcia zainteresowanej ubezpieczeniami społecznymi.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu o §12 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2013 r, poz 461 tj)

(-) SSR del Magdalena Kimel